

بی نظیرترین حلقه میلیون نفری بر گردن خاص ترین رهبر جهان

شرایط خاص جغرافیایی، فرهنگی، تمدنی، زمانی، مکانی، اقتصادی، فکری و سیاسی با نفوذترین کشور خاورمیانه موجب شد بی نظیرترین استقبال تاریخ بشر از خاصترین رهبر جهان رقم بخورد.

شرایط خاص جغرافیایی، فرهنگی، تمدنی، زمانی، مکانی، اقتصادی، فکری و سیاسی با نفوذترین کشور خاورمیانه موجب شد بی نظیرترین استقبال تاریخ بشر از خاصترین رهبر جهان رقم بخورد.

به گزارش ایسنا، امروز چهل و دومین سالگرد ورود عزتمندانه آیت الله العظمی سیدروح الله مصطفوی معروف به امام خمینی (ره) در 12 بهمن سال 1357 است، همان رهبر معنوی که نیمه های شب ۱۳ آبان ۱۳۴۳ به دستور محمدرضا شاه پهلوی در قم دستگیر شد و ابتدا به ترکیه و عراق و سپس به فرانسه تبعید شد و 14 سال بعد اما با استقبال میلیونها نفری مردم کشورش به آغوش وطن باز گردد.

خروج ذلیلانه و ورود عزتمندانه دو رهبر جهان

با خروج محمدرضا پهلوی در 26 دی 1357 و ظهور بیش از پیش نشانه های سقوط نظام سلطنت در ایران، رهبر فقید انقلاب اسلامی از برنامه اش برای برگشت هر چه سریعتر به ایران در تاریخ ۶ بهمن ۱۳۵۷ سخن گفتند اما آخرین نخست وزیر پهلوی با صدور فرمان بستن فرودگاه مهرآباد و سایر فرودگاه های کشور مانع ایشان شد اما دستور شاپور بختیار، کار دستش داد و موجب تشدید اعتراضات و اعتصابات مردمی و پیچیده تر شدن اداره کشور در دوره 36 حکومتش بر ایران شد. امام خمینی هم در پاسخ به سوالات مکرر خبرنگاران در نوفل لوشاتو اعلام کردند به محض باز شدن فرودگاه ها به ایران بر می گردند.

با شدت گرفتن اعتراضات مردم و خیابان ها و میدان ها و دانشگاه های تهران و سایر شهرها، کار بر دولت بختیار تنگ تر شد و او مجبور شد فرمان باز شدن فرودگاه های کشور را در شامگاه ۹ بهمن ۱۳۵۷ صادر کند. در پی انتشار خبر بازگشایی فرودگاه مهرآباد کمیته استقبال با صدور اطلاعیه ای از ورود امام خمینی به ریاست آیت الله شهید مرتضی مطهری و سخنگویی آیت الله شهید سیدمحمد مفتاح خبر از ورود رهبر کبیر انقلاب اسلامی در ساعت 9 صبح روز 12 بهمن 1357 داد.

یاران و نزدیکان بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران در نوفل لوشاتو با تامین هزینه اجاره و بیمه هواپیمای مورد نیاز سفر بازگشت ایشان به ایران، سفر امام خمینی را برای آن روز قطعی کردند. هواپیمای بویینگ 747 شرکت هواپیمایی ایرفرانس که از فرودگاه شارل دوگل فرانسه چتر شد و قرار بود ساعت 9 صبح روز 12 بهمن روی باند فرودگاه مهرآباد به زمین بنشیند با دقایقی تاخیر در ساعت 9 و 27 دقیقه و 30 ثانیه روی باند مهرآباد نشست.

این پرواز با شماره 4721 از فرانسه به پرواز درآمد و حدود 150 خبرنگار، فیلمبردار و عکاس داخلی و خارجی و بیش از 30 نفر از یاران و همراهان امام از جمله حسن لاهوتی، محمدعلی صدوقی، سیدمحمد دعایی، محمد منتظری، سیدمحمد موسوی خوئینی، حسن حبیبی، ابوالحسن بنی صدر، محمدمهدی عراقی، صادق طباطبایی، صادق قطب زاده، ابراهیم یزدی، حبیب الله عسگری اولادی، شاهرخ حاتمی، رسول صدرعاملی، هادی غفاری، محمدمحسن سازگارا، تقی ابتکار، احمد غضنفرپور و اسماعیل فردوسی پور به همراه همسر، پسر، نوه ها و عروسهای امام را با خود به ایران مشتاق خمینی آورد.

این سفر تاریخی با سرخلبانی ژان موعی و کمک خلبنانی باتاوش همان کمک خلبنانی که هنگام پیاده شدن رهبر فقید انقلاب اسلامی از هواپیما دستش در دست امام خمینی بود، انجام شد.

امام نماز شب را در طبقه دوم هواپیما به جا آورد و سپس در طبقه پایین هواپیما استراحت کردند. مهماندار هواپیما با مشاهده آرامش امام بسیار متعجب شد بود. هنگام طلوع خورشید، امام و همراهانشان نماز صبح را به جماعت اقامه کردند. پس از ورود هواپیما به آسمان ایران خبرنگاری از امام درباره احساسشان پرسید. امام با آرامش همیشگی پاسخ داد: «هیچ»

بعد از توقف هواپیمای حامل امام و باز شدن درهای هواپیما، سیدمرتضی پسندیده برادر بزرگ امام خمینی (ره) برای استقبال از ایشان داخل هواپیما رفت.

ماجرای خرید بلیط و ترس ایرفرانس از پرواز به ایران

ابتدا قرار بود امام (ره) با یکی از هواپیماهای داخلی به ایران بازگردند و حتی هواپیمایی هما پروازی با نام پرواز انقلاب آماده کرده بود که به فرانسه برود و امام را به وطن برگرداند ولی با مخالفت بختیار و بسته شدن فرودگاه عملا این کار اتفاق نیفتاد به همین دلیل همراهان امام در فرانسه، برای اجاره هواپیما با شرکت های هواپیمایی بین المللی وارد مذاکره شدند اما هیچ شرکتی حاضر به قبول ریسک پرواز و انتقال امام و همراهان ایشان به ایران نمی شد. سرانجام شرکت ایرفرانس با شرایطی این پرواز را پذیرفت.

آیت الله موسوی تبریزی در خاطره ای از ماجرای پرواز امام به ایران گفت: تصمیم امام این بود که در هر شرایطی به ایران بیایند. اطرافیان امام در پاریس با ایرفرانس وارد مذاکره شدند و در نهایت شرکت ایرفرانس با تأیید از مقامات دولت فرانسه پذیرفت که حضرت امام و اطرافیانش را به ایران منتقل کند... این پرواز که به خاطر هماهنگیهای انجام شده با دولت ایران و همچنین مقررات بین المللی مربوط به پرواز هواپیماهای مسافربری که ایران هم بدان پایبند بود خطری را متوجه هواپیما و کادر پروازش نمی کرد.

در چنین شرایطی مسؤولان کمیته استقبال با مدیران سازمان هواپیمایی کشوری وارد مذاکره شدند تا فرودگاه مهرآباد از هر جهت برای فرود هواپیما حامل امام خمینی مهیا باشد. مسؤولین کمیته استقبال در عین حال با مذاکراتی با دولت بختیار توانستند موافقتهای مورد نیاز ایرفرانس برای پرواز به ایران را دریافت کند.

داستان مخالف امام برای سوار شدن به هلیکوپتر و انتقال به بهشت زهرا

گام بعدی، تهیه ی هلیکوپتر برای انتقال امام از فرودگاه به بهشت زهرا بود. البته استفاده از هلیکوپتر با مخالفت امام همراه شد. حجت الاسلام فردوسی پور از مسافران پرواز فرانسه در خاطره ای ماجرای انتقال امام از فرودگاه به بهشت زهرا را اینگونه تعریف کرد: «آیت الله بهشتی زنگ زدند که برای تشریف فرمایی حضرت امام مقدماتی تهیه دیده ایم: 1- استقبال بسیار عظیم و گسترده خواهد بود. فرودگاه مهرآباد را قالی فرش می کنیم. 2- شهر را چراغانی و تزئین خواهیم کرد. 3- حضرت امام خمینی را با هلیکوپتر به بهشت زهرا می بریم زیرا ازدحام آن قدر زیاد است که با ماشین خطرناک است. و از این قبیل مطالب را یادداشت کردم و به عرض امام رساندم.

وی ادامه داد: امام بعد از شنیدن سخنانم فرمودند: «برو متصل شو به ایران و به این آقایان بگو مگر کوروش را می خواهند وارد ایران بکنند؟! یک طلبه از ایران خارج شده و همان طلبه به ایران برمی گردد. من با هلیکوپتر به بهشت زهرا نخواهم رفت.»

طبق اوامر آن حضرت با ایران تماس گرفتم و گفتم امام بزرگوار این طور می فرمایند. دکتر بهشتی اصرار داشت که امکان ندارد، ازدحام به قدری زیاد است که حضرت امام زبردست پای مردم له می شوند و ... دوباره محضر امام رسیدم و گزارش دادم، فرمودند: «من باید مانند سایر مردم حرکت کنم ولو زیر دست و پا بروم و له بشوم.»

با وجود این مخالفت، اعضای کمیته به واسطه ی احتمال خطر جان امام هلیکوپتری را آماده کردند تا در صورت نیاز از آن استفاده شود.

درباره چگونگی تهیه هلیکوپتر هاشم صباغیان در خاطره عنوان کرد: همه گروه ها چه داخل حاکمیت و چه اپوزیسیون با ما همکاری کردند. مثلا ما می دانستیم که امام خمینی نمی توانند از بهشت زهرا تا مدرسه علوی را با ماشین بروند، به همین دلیل باید هلیکوپتری تهیه می کردیم که آن هم دست نیروهای نظامی بود. به هر حال با ارتباطاتی که داشتیم از همافران کسی پیدا شد که این کار را انجام بدهد. من خودم با این خلبان مصاحبه کردم و او روز قبل از مراسم هم هلیکوپتر را به مدرسه آورد و نشستن و برخاستن را امتحان کرد.

با آماده شدن شرایط، امام خمینی و همراهانشان به سمت ایران به راه افتادند. در فرودگاه فرانسه، بعد از یک بدرقه بی نظیر امام سوار بر هواپیما راهی ایران شدند. (مرکز اسناد انقلاب اسلامی)

صف 33 کیلومتری استقبال از امام

روزنامه کیهان در ویژه نامه ای که به مناسبت ورود امام خمینی (ره) در بعدازظهر 12 بهمن 1357 منتشر کرد، با اشاره به شکوه مراسم استقبال نوشت: «طول جمعیت استقبال کننده ۳۳ کیلومتر بود. ۳۳ کیلومتر گل در مسیر بهار تازه. از مهرآباد تا بهشت زهرا شاخه های سرخ و سفید گل، کیلومتر به کیلومتر در دست مردم بود. این خط طولانی، بهار سیاسی ایران بود. تا گورستان شهدا، تا درون تاریخ جدید. ... و سه ردیف در تمام این ۳۳ کیلومتر دست ها را در دو طرف مسیر امام در هم قفل کرده بودند،

زنجیره انسانی که پیوند مثبت‌ها و انگشت‌ها و پیام‌وحدت و نوید آن بود.»

خبرگزاری یونایتدپرس هم با اشاره به شکوه مراسم استقبال از بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، تعداد استقبال‌کنندگان در طول مسیر فرودگاه مهرآباد تا بهشت زهرا را 4000000 نفر و تعداد جمعیت حاضر در بهشت زهرا را 500000 هزار نفر گزارش کرد.

راديو كلن هم شمار جمعيت را 5 تا 6 ميليون نفر گزارش کرد. خبرنگاران داخلی نیز تعداد جمعیت را 5000000 نفر گزارش کرد.

روزنامه کیهان در گزارشی از تدابیر اندیشیده شده توسط کمیته استقبال، نوشت: در سالن فرودگاه قسمت‌های کوچکی آماده شده بود که نمایندگان گروه‌های مختلف اجتماعی به این ترتیب از امام خمینی استقبال کردند: روحانیون، برادران اهل تسنن، اقلیت‌های مذهبی، احزاب و جمعیت‌های سیاسی، استادان دانشگاه، قضات و حقوقدانان، دانشجویان، پزشکان و مهندسان، سندیکای مشترک صنایع نفت، دهقانان، کارگران، معلمان، بازرگانان، اصناف و نمایندگان وسایل ارتباط جمعی.

آیت‌الله سیدکاظم شریعتمداری هم طی تلگرافی ورود حضرت امام خمینی را تبریک گفت.

در پی درخواست مجدد بختیار برای ملاقات با رهبر فقید انقلاب، امام خمینی تاکید کردند: «ملاقات با بختیار را در صورت استعفای وی می‌پذیرم.» (مرکز اسناد انقلاب اسلامی)

گزارش نیویورک تایمز از مراسم ۱۲ بهمن

روزنامه نیویورک تایمز در گزارشی از مراسم باشکوه استقبال از امام خمینی نوشت: آیت‌الله خمینی در بیانیه‌ای که از فرودگاه شارل دوگل منتشر کرد از فرانسه به خاطر مهمان‌نوازی و از مردم فرانسه به خاطر درک‌شان از آزادی تشکر کرد و گفت: «من اکنون راهی وطنم هستم تا به آن خدمت کنم.»

هواپیمای حامل ایشان دو برابر ظرفیت معمولش سوخت حمل کرده است که در صورت لزوم هواپیما بتواند دور بزند و به پاریس برگردد. در نزدیکی فرودگاه مهرآباد جایی که قرار بود هواپیمای آقای خمینی فرود آید روی پارچه‌ای نوشته است «اکنون پرچم انقلاب در دستان شماست» و روی پارچه دیگری نوشته «شما رهبر دینی، سیاسی، نظامی، اقتصادی و اجتماعی مایید».

عبور خودروهای نظامی از میدان ونک

خودروهای نظامی در سطح شهر تردد می‌کنند. یک گزارش می‌گوید قطاری از خودروهای نظامی را به طول بیش از دو مایل دیده که از میدان ونک عبور می‌کردند و پر از سربازان مسلح بوده‌اند. ۷۸ جیب، ۱۲ تانک چیفتن، تعدادی تانک سبک اسکورپیون و چندین آمبولانس در میان این خودروها بوده‌اند.

آمریکایی‌ها در حال ترک تهران

وزارت خارجه آمریکا در این روز گزارش داده است که ۱۳۵۰ آمریکایی در سه پرواز تجاری و پنج پرواز نظامی از ایران خارج شده‌اند و مقام‌های ایران برای خروج این افراد با آمریکا همکاری کرده‌اند. این وزارتخانه تخمین زده است که حدود 5000 آمریکایی «موقتاً» ایران را ترک کنند.

یهودیان ایران

اعضای جامعه یهودیان ایران نگران آینده‌اند و این باعث شده بسیاری از آنها کشور را ترک کنند. یوسف کوهن تنها عضو یهودی مجلس ایران تخمین زده است که ۱۰ هزار نفر از ۷۵ تا ۸۰ هزار یهودی ایرانی، در ماه‌های اخیر کشور را ترک کرده‌اند.

آقای کوهن گفته فقط یهودی‌ها نیستند که کشور را ترک می‌کنند، تعداد زیادی از اقلیت‌های دیگر و حتی مسلمان‌ها هم کشور را ترک کرده‌اند.

بسیاری از یهودی‌ها به آمریکا و کشورهای غربی رفته‌اند و بعضی به اسرائیل و بسیاری از آنها امیدوارند به تدریج برگردند.

یک روحانی یهودی در تهران به نیویورک تایمز گفت: ما ۲۷ قرن در این مملکت زندگی کرده‌ایم یعنی می‌توانیم در کنار این مردم

زندگی کنیم. امیدواریم همه چیز در آینده با ثبات و شفاف شود.

این روزنامه نوشته یهودی های ایران اغلب در کسب و کارهایی مثل فروش فرش و اداره داروخانه فعالند. آنها هنوز و در شرایط بحرانی هم با افتخار مناسک مذهبی شان را از جمله در کنیسه مدرن خیابان کاخ انجام می دهند.

نوار مشکوک صدای شاه

کپی نواری که ادعا شده صدای ضبط شده روی آن صدای شاه است هنوز نتوانسته اعتبارش را تایید کند. این نوار و ترجمه انگلیسی اش را بهمن شعله و یک عضو جبهه ملی به تایمز و سی بی سی داده است. سی بی سی گفته است سه کارشناس صدا تایید کرده اند این صدا واقعا متعلق به شاه است.

در این نوار که پیش از خروج شاه از کشور ضبط شده، او از سران ارتش می خواهد که «با ایجاد یک جنگ داخلی طولانی» برای شاه فرصت بازگشت به کشور و گرفتن دوباره قدرت را فراهم کنند.

این روزنامه نوشته از زمان دریافت این نوار تایمز تلاش های مختلفی برای تأیید اعتبار صدای آن انجام داده است. دو دیپلمات ارشد در سفارت ایران در واشنگتن گفته اند این می تواند صدای شاه باشد اما مطمئن نیستند.

سازمان اطلاعات و امنیت آمریکا از وجود این نوار که ادعا می شود یک هفته پیش از خروج شاه تهیه شده اظهار بی اطلاعی کرد. چندین کارشناس صدا از جمله اسکار توسی رییس انستیتو تشخیص صدای دانشگاه ایالتی میشیگان گفت بدون شک این صدا با صداهایی که از شاه روی نوارهای دیگر وجود دارد مطابقت دارد.

در این نوار سخنان شاه این طور شروع می شود که «این بار اول نیست که در دوره من چنین شرایطی رخ می دهد. باید از تجربه های پدرم درس بگیریم.» او می گوید که «پس از این که دوباره به لطف خدا به قدرت برگشت یک نیروی پلیس بزرگ تر جانشین ساواک خواهد شد. لازم است ارتش از وجود عوامل ناراضی پاکسازی شود و اشتباه های پیشین تکرار نشود». او در این نوار می گوید «نباید به ملت آزادی زیاد داده شود چون ظرفیت این هدیه بزرگ را که به آنها اعطا کرده ام ندارند»